

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 305/2018-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. júna 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 17 ods. 2, čl. 19 ods. 2, čl. 22 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 4, čl. 48 ods. 1, čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a porušenia čl. 6 ods. 1 a 3 a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4 T 118/2017 z 8. novembra 2017 a rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4 To 154/2017 z 3. apríla 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. mája 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 17 ods. 2, čl. 19 ods. 2, čl. 22 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 4, čl. 48 ods. 1, čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a porušenia čl. 6 ods. 1 a 3 a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Zvolen (ďalej len

„okresný súd“) sp. zn. 4 T 118/2017 z 8. novembra 2017 a rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 To 154/2017 z 3. apríla 2018.

2. Vo svojej sťažnosti sťažovateľ popisuje priebeh trestného konania vedeného príslušnými orgánmi činnými v trestnom konaní proti jeho osobe, rekapituluje priebeh súdneho konania a vyjadruje sa k jednotlivým dôkazom a procesným postupom súdov. Sťažovateľ vidí v opísaných postupoch a procesoch orgánov verejnej moci porušenie viacerých ustanovení ústavy a dohovoru.

3. Sťažovateľ požaduje, aby ústavný súd nálezom rozhodol o porušení ním označených ustanovení ústavy a dohovoru napadnutými rozhodnutiami všeobecných súdov, vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 33 000 eur a náhradu trov konania.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

5. Ústavný súd uvádza, že sťažovateľ k svojej sťažnosti nepriložil všetky kópie ním označených rozhodnutí všeobecných súdov (požiadavka plynúca z § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

5.1 Ústavný súd ďalej konštatuje, že sťažovateľ k svojmu podaniu nepriložil splnomocnenie na zastupovanie jeho osoby pred ústavným súdom advokátom (požiadavka plynúca z § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde) a ani nepreukázal majetkové pomery pre účely rozhodnutia ústavného súdu o ďalšom postupe v otázke ustanovenia advokáta ústavným súdom.

5.2 V neposlednom rade ústavný súd konštatuje, že argumentácia sťažovateľa nedovoľuje ústavnému súdu posúdiť ústavnosť postupu všeobecných súdov v sťažovateľovej veci alebo opodstatnenosť prijatia sťažnosti na ďalšie konanie a vyžiadanie si spisu na štúdium (požiadavka odôvodnenia návrhu plynúca z § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

5.3 Na záver ústavný súd uvádza, že sťažovateľ sa v minulosti (konkrétne 10. apríla 2018) obrátil s obdobnou sťažnosťou (resp. podaním), v ktorej namietal porušenie označených ustanovení ústavy a dohovoru napadnutým rozsudkom krajského súdu, na ústavný súd (vedená pod sp. zn. Rvp 723/2018), pričom ústavný súd toto podanie vybavil postupom podľa § 23a zákona o ústavnom súde a sťažovateľa poučil o formálnych aj materiálnych náležitostiach podania adresovaného ústavnému súdu pre porušenie základných práv alebo slobôd. Z toho dôvodu nebolo potrebné, aby ústavný súd v prejednávanej veci vyzýval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov jeho sťažnosti.

6. Na základe uvedeného ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júna 2018